

[Alvilda Larsen.]

paa Grund af de daarlige Lønninger. Man maa ogsaa tænke paa Forholdene for de Mennesker, der har med Børneopdragelse at gøre. Det er efter min Mening et stort Ansvar, der betros dem, og jeg synes, det er skruppalt, at al pædagogisk Virksomhed og Arbejde her i Landet bliver saa daarligt betalt.

Lægetilsynet, som Lovforslaget omfatter, finder jeg er en god Ting.

Vi anbefaler paa det hjerteligste Lovforslaget, men vil pege paa, at dette Lovforslag ikke alene vil løse hele Problemet. Derfor er det ogsaa godt, at Loven er tidsbegrænset.

Jeg vil slutte med at sige, at hvis Børnens Ve og Vel samt deres Fremtid skal være afhængig af private Personers Velvilje og Interesse og Kommunernes fastslaaede Uvilje, bør Staten overtage det fulde Ansvar for og Arbejdet med hele Børneproblemet. Jeg tror ikke — og jeg tror heller ikke, at andre tror det —, at Børnehaverne og Vuggestuerne nu paa Grund af dette Lovforslags Gennemførelse vil skyde op som Paddehatte, fordi man yder et Tilskud paa 70 pCt., og jeg vil meget kraftigt understrege, at det er vigtigt, vi løser dette Problem med flere Børnehaver og Vuggestuer. Det er noget, som ikke blot Kvinderne her i Landet venter paa.

Hoff: Det er vistnok den almindelige Mening, at den nuværende Regerings Opgave er at beskæftige sig med Lovgivningsarbejde, som direkte vedrører Afviklingen af Besættelsen og Opgøret, samt det, som er nødvendigt for at faa hele Statsmaskineriet til at gaa, og der er heller ingen Tvivl om, at disse Opgaver er meget store og i meget høj Grad lægger Beslag paa det høje Ministeriums Tid og Kræfter. Naar det trods dette er lykkedes en saa optaget Mand som den højtærede Arbejds- og Socialminister at faa Tid til at udarbejde og forelægge dette Lovforslag, som ikke falder ind under det forannævnte Arbejdsprogram, saa er der al mulig Grund til at hilse dette med den allerstørste Tilfredshed, og jeg vil gerne indlede med at rette en varm Tak til den højtærede Minister for det Initiativ, som her er taget, og som jeg anser for at være saare vigtigt.

Den her foreliggende Lovgivning tager Sigte paa at sikre og støtte Hjemmene samt at skabe de bedst mulige Vækstbetingelser for de Børn, der udgør det næste Slægtled i Danmark, og det er et Lovgivningsomraade, som vi for vort Vedkommende nærer den

mest levende Interesse for, hvorfor jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag paa det varmeste.

Der er ingen Grund for mig til at gaa i Enkeltheder med Hensyn til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, da dette er gjort af de tidligere Ordførere, ganske specielt af det ærede Medlem Hr. Kjærbøl; men der er Grund til at fæste sig ved to Forhold, som er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Det ene er Bemærkningen om, at Kommunerne ikke i særlig Grad har opfyldt de Forventninger, som Loven af 1942 gav. Dette er beklageligt, men der er Grund til at haabe, at det Initiativ, som her er udvist fra Statens Side, vil virke inciterende paa de kommunale Myndigheder. Naar man som vi er Tilhænger af en Udvidelse af det lokale Selvstyre, er det lidt forstemmende, at denne Bemærkning maa anses for nødvendig, og vi maa haabe, at Kommunerne i stigende Grad vil tage deres Ansvar paa dette vigtige Punkt.

Det andet Punkt, jeg gerne vil nævne, er det, der staar i Bemærkningerne om, at Lønnen til Medhjælpen ved det forebyggende Børneværn, altsaa ved Vuggestuer og Børnehaver, er for ringe. Dette er aldeles vist og sandt. Der bydes ofte de Kvinder, der stiller deres Liv til Raadighed i det forebyggende Børneværns Tjeneste, Lønninger, som man ikke kan faa en Husassistent for i København; men da det er Mennesker, af hvem Gerningen føles som et Kald, gaar de alligevel ind i den og finder sig i de elendige økonomiske Kaar uden at klage. Vi maa huske paa, det er yderst vigtigt, at disse Mennesker er Mennesker af en meget høj Kvalitet, idet vi betror dem det bedste, vi har, nemlig vore Børn. Derfor er det nødvendigt at gøre noget effektivt for at bedre deres Kaar, og der er ogsaa Grund til fra denne Talerstol at rette en varm Tak til alle de Mennesker, som har ydet en Indsats i det forebyggende Børneværns Tjeneste paa de meget slette Vilkaar, man har budt dem hidtil, ydet en Indsats, fordi de har følt, at det var et Kald for dem. Samtidig med at vi nu ved denne Lov skaber Mulighed for, at de kan faa bedre Kaar, fortjener de en Tak for den Gerning, de hidtil har udøvet.

Idet jeg derfor paa det bedste kan anbefale det foreliggende Forslag til Gennemførelse, vil jeg udtale til Slut, at jeg vil haabe, at den højtærede Arbejds- og Socialminister, som her har gjort et saa udmærket Skridt i den rigtige Retning, ogsaa maa kunne faa Tid til at udarbejde en tilsvarende Ordning for det øvrige Børneværn,